

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 1421/17-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Katarine Buljan predsjednice vijeća, Aleksandra Peruzovića člana vijeća, Viktorije Lovrić članice vijeća, Branka Medančića člana vijeća i Slavka Pavkovića člana vijeća i suca izvjestitelja, u pravnoj stvari ovrhovoditelja Š. d.d. iz Z., OIB: ..., protiv I-ovršenika D. Š. iz Z., OIB: ..., i II-ovršenice S. Š. iz Z., OIB: ..., oboje zastupanih po punomoćniku J. S., odvjetniku u Z., radi naplate novčane tražbine prodajom nekretnine, odlučujući o reviziji I. i II. ovršenika protiv rješenja Županijskog suda u Puli-Pola poslovni broj Gž Ovr-542/15-2 od 30. studenoga 2015., kojim je potvrđeno rješenje Općinskog suda u Puli-Pola poslovni broj Ovr-2960/09-58 od 26. siječnja 2015., u sjednici održanoj 5. rujna 2017.,

r i j e š i o j e:

Revizija I. ovršenika D. Š. i II. ovršenice S. Š. protiv rješenja Županijskog suda u Puli-Pola poslovni broj Gž Ovr-542/15-2 od 30. studenoga 2015., odbacuje se kao nedopuštena.

Obrazloženje

Prvostupanjskim rješenjem odlučeno je:

"I Ovrhovoditelju se određuje konačan trošak ovoga postupka od 1.560,00 kuna.

II Od kupovnine u iznosu od 280.000,00 (dvijestotineosamdesettisuća) kuna namiruje se Š. d.d. Zagreb uplatom iznosa od 280.000,00 kuna u korist računa ... i to:

- 1.601,64 kune zakonska zatezna kamata na trošak pristojbe
- 5.000,00 kuna pristojba, trošak ovrhe
- 489,54 kuna zakonska zatezna kamata na trošak vještačenja
- 1.560,00 kuna trošak vještačenja,
- 6.023,66 kuna ugovorna kamata
- 5.474,39 kuna revalorizacija
- 12.114,25 zak.zat. kta od 22.05.2009.-do 22.10.2009.
- 60.650,41 zak.zat. kta od 23.10.2009.-do 02.07.2012.

- 170.000,00 kuna glavnica
- 17.086,11 kuna dio ugovorne kamate na iznos od 420.000,00 kuna.

III Nalaže se računovodstvu ovoga suda da po pravomoćnosti ovoga rješenja izvrši prijenos sukladno st. II izreke."

Drugostupanjskim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba I. i II. ovršenika te je potvrđeno prvostupanjsko rješenje.

Protiv drugostupanjskog rješenja reviziju su u smislu odredbe čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 28/13 – dalje: ZPP) podnijeli I. i II. ovršenici. Iz sadržaja revizije I. i II. ovršenika za prepoznati je slijedeća dva pravna pitanja za koje ovršenici smatraju da su važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni:

1. Da li ovršenik u ovršnom postupku ima pravo osporavanja tražbine ovrhovoditelja u smislu odredbe čl. 110. Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08 – dalje: OZ), a kojom odredbom je propisano da osoba koja se namiruje iz prodajne cijene može, ako to utječe na njezino namirenje, najkasnije na ročištu za diobu, drugoj takvoj osobi osporiti postojanje tražbine, njezinu visinu i red namirenja?,

2. Ima li ovršenik u ovršnom postupku pravo na žalbu protiv rješenja o namirenju a sve u smislu odredbe čl. 118. st. 5. OZ?.

Ovrhovoditelj nije podnio odgovor na reviziju ovršenika.

Revizija ovršenika nije dopuštena.

Postupajući sukladno odredbi čl. 392.a st. 2. ZPP u vezi s odredbom čl. 19. st. 1. OZ, revizijski sud u povodu revizije iz čl. 382. st. 2. toga Zakona ispituje pobijanu odluku samo u dijelu u kojem se pobija revizijom i samo zbog pitanja koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni zbog kojega je podnesena i koje je u njoj određeno naznačeno kao takvo uz pozivanje na propise i druge izvore prava koji se na to pitanje odnose.

Prema odredbi čl. 382. st. 2. ZPP u slučajevima u kojima je ne mogu podnijeti prema odredbi stavka 1. toga članka, stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostupanjske odluke ako odluka u sporu ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, primjerice:

1. ako o tom pitanju revizijski sud još uvijek nije zauzeo shvaćanje odlučujući u pojedinim predmetima na odjelnoj sjednici, a riječ je o pitanju o kojemu postoji različita praksa drugostupanjskih sudova,

2. ako je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje, ali je odluka drugostupanjskog suda utemeljena na shvaćanju koje nije podudarno s tim shvaćanjem,

3. ako je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje i odluka se drugostupanjskog suda temelji na tom shvaćanju, ali bi – osobito uvažavajući razloge iznesene tijekom prethodnog prvostupanjskog i žalbenog postupka, zbog promjene u pravnom sustavu uvjetovane novim zakonodavstvom ili međunarodnim sporazumima, te odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske i Europskog suda za ljudska prava ili Europskog suda – trebalo preispitati sudsku praksu.

Pravno pitanje naznačeno pod rednim brojem 1., nije važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Kao razlog važnosti toga pravnog pitanja za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ovršenici navode da o tom pitanju revizijski sud još uvijek nije zauzeo shvaćanje a da postoji različita praksa sudova povodom toga pitanja. Ovršenici pritom ne ukazuju niti na jednu konkretnu odluku sudova o tom pravnom pitanju.

Okolnost da o određenom pravnom pitanju revizijski sud još uvijek ne bi zauzeo shvaćanje, sama po sebi, određeno pravno pitanje ne čini važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni sve u smislu odredbe čl. 382. st. 2. ZPP.

Revizijski navod ovršenika da o tom pravnom pitanju postoji različita praksa sudova je uopćen revizijski navod odnosno ovršenici nisu postupili sukladno odredbi čl. 382. st. 3. ZPP te nisu određeno obrazložili taj razlog važnosti predmetnog pravnog pitanja za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, jer dakle nisu naznačili niti jednu konkretnu odluku suda koja bi se odnosila na predmetno pravno pitanje.

Kako se ovršenici u reviziji (na nejasan način) pozivaju na rješenje revizijskog suda poslovni broj Revt 19/11-2 od 10. svibnja 2012. i na rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-6780/10-3 od 23. studenoga 2010., ovdje je ipak za ukazati na slijedeće. Navedenim rješenjem revizijskog suda odbačena je revizija stečajnog upravitelja protiv prije navedenog rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske. Stoga donoseći ovo rješenje revizijski sud nije niti imao potrebu zauzimati pravno shvaćanje povodom predmetnog pravnog pitanja ovršenika iz ovog postupka naznačenog pod rednim brojem 1. Navedeno pak rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske doneseno je u bitno drugačijoj postupovnoj situaciji od situacije kakva je u ovom predmetu. Naime, to rješenje doneseno je u stečajnom postupku gdje je između ostalih i stečajni upravitelj stečajnog dužnika upućen na parnicu radi utvrđenja osnovanosti izjavljenog osporavanja tražbine vjerovnika. U ovom pak predmetu riječ je o ovršnom postupku koji je u bitnom različit od stečajnog postupka. Ovo između ostalog i zbog toga što ovršenik u ovršnom postupku ima mogućnost osporavanja tražbine ovrhovoditelja izjavljivanjem redovite žalbe protiv rješenja o ovrsi (čl. 46. OZ), te izjavljivanjem izvanredne žalbe protiv rješenja o ovrsi – žalbe nakon proteka roka (čl. 49. OZ), dok u stečajnom postupku stečajnom dužniku takva pravna sredstva ne stoje na raspolaganju.

Iako pravno pitanje naznačeno pod rednim brojem 1. nije dakle važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, ovdje je ipak za ukazati da je pravilno pravno shvaćanje drugostupanjskog suda kako ovršenik u ovršnom postupku nema mogućnost osporavanja tražbine ovrhovoditelja na način propisan odredbom čl. 110. OZ.

Niti pravno pitanje naznačeno pod rednim brojem 2. nije važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Ovo već stoga što pobijano drugostupanjsko rješenje nije niti utemeljeno na pravnom shvaćanju da ovršenik u ovršnom postupku ne bi imao pravo na podnošenje žalbe protiv rješenja o namirenju u smislu odredbe čl. 118. st. 5. OZ. Čak štoviše pobijanim drugostupanjskim rješenjem predmetna žalba ovršenika je prihvaćena kao dopuštena, ali je odbijena kao neosnovana.

S obzirom na izneseno predmetnu reviziju I. i II. ovršenika valjalo je odbaciti kao nedopuštenu i to na temelju odredbe čl. 392.b st. 2. i st. 3. ZPP u vezi s odredbom čl. 400. st. 3. ZPP i u vezi s odredbom čl. 19. st. 1. OZ.

Zagreb, 5. rujna 2017.

Predsjednica vijeća:
Katarina Buljan, v. r.